

6. Шестото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, тъй като тя приложила финансовите корекции в допълнение към разходите по схемата за единно плащане за стопанската 2006 г., като по този начин обхваща всички мерки от първи и втори стълб.
7. Седмото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя не взела предвид факторите във връзка с „Изчисляване на санкциите“ в светлината на представените от португалските власти данни, които показвали изпълнение на задълженията по член 49, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията, както и че няма риск за фонда, поради което в това отношение обжалваното решение също нарушава принципа на пропорционалност.
8. Осмото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя приема, че е налице умишлено неизпълнение на задълженията, в светлината на представените от португалските власти данни, които показват, че задълженията по член 53 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията са били напълно изпълнени.
9. Деветото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията, доколкото тя не взела предвид представените от португалските власти данни, доказващи за 2004 г. съобразяване с предвиденото в член 21 от Регламент № 2237/2003, и с предвиденото в член 13, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията за 2005 г. във връзка с проверките на минималната гъстота на дърветата с черупкови плодове.
10. Десетото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на Комисията относно корекциите, приложени върху платените суми в рамките на мярката „Допълнителна помощ“ — премии за месо и средства по схемата за единно плащане, изплатени за специални права.

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — AECOPS/
Комисия

(Дело T-51/11)

(2011/C 139/37)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Лисабон, Португалия) (представители: J. da Cruz Vilaça и L. Pinto Monteiro, advogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени в съответствие с член 263 ДФЕС решението, прието от Комисията на 27 октомври 2010 година, под референтен номер 88 0369 P1, с което се намалява на 37 056 405 португалско ескудо размерът на финансовата

помощ, одобрена с Решение C(88) 831 на Комисията от 29 април 1988 г. и в същото време се изисква връщане на сумата от 294 298,41 EUR;

- да осъди Европейската комисия да заплати направените от нея съдебни разноски, както и тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от превишаване на разумния срок за приемане на решението, което води до:

- Погасяване по давност на производството: жалбоподателят счита, че към момента на приемане на обжалваното решение вече бил изтекъл четиригодишния давностен срок, предвиден в член 3 от Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166). От друга страна, дори и да се направи проверка за евентуално прекъсване на този давностен срок, той продължил повече от двукратния давностен срок, без да е било прието някакво решение в съответствие с предвиденото в член 3, точка 1, параграф 4 от посочения регламент. С оглед на погасяването по давност на разглежданото право, обжалваното решение трябва да се счита за незаконно и неизпълнимо;

- Нарушение на принципа на правна сигурност: жалбоподателят счита, че факта, че Комисията е оставила да изминат повече от двадесет години между момента, към който се отнасят твърдените нередности и датата на приемане на окончателното решение предполага неспазване на принципа на правна сигурност. Този основен принцип на правния ред на Европейския съюз предвижда, че всяко лице има право институциите на Съюза да разгледат неговите искания в разумен срок;

- Нарушение на правото на защита: жалбоподателят счита, че е нарушено неговото право на защита, тъй като изтичането на период от повече от двадесет години между момента, в който са били допуснати твърдените нередности и приемането на окончателното решение го е лишило от възможността да представи становище своевременно, тоест когато е разполагал с документите, които могли да обосноват разходите, разглеждани като неподлежащи на финансиране от Комисията.

2. Второто правно основание е изведено от неизпълнението на задължението за мотивиране: жалбоподателят счита, че обжалваното решение не отговаря на изискванията за мотивиране, наложени в член 296 ДФЕС. Причините, поради които е намалена финансовата помощ, отпусната от Европейския социален фонд, не са изложени дори и накратко в обжалваното решение; също така в писмото на Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu, с което решението се съобщава на жалбоподателя, не са посочени дори в минимална степен мотивите, които са обосנוвали намаляването на помощта, нито кои разходи подлежат на субсидиране и кои не. Според жалбоподателя констатираните пропуски в мотивите също би трябвало да накарат Общият съд да отмени обжалваното решение.